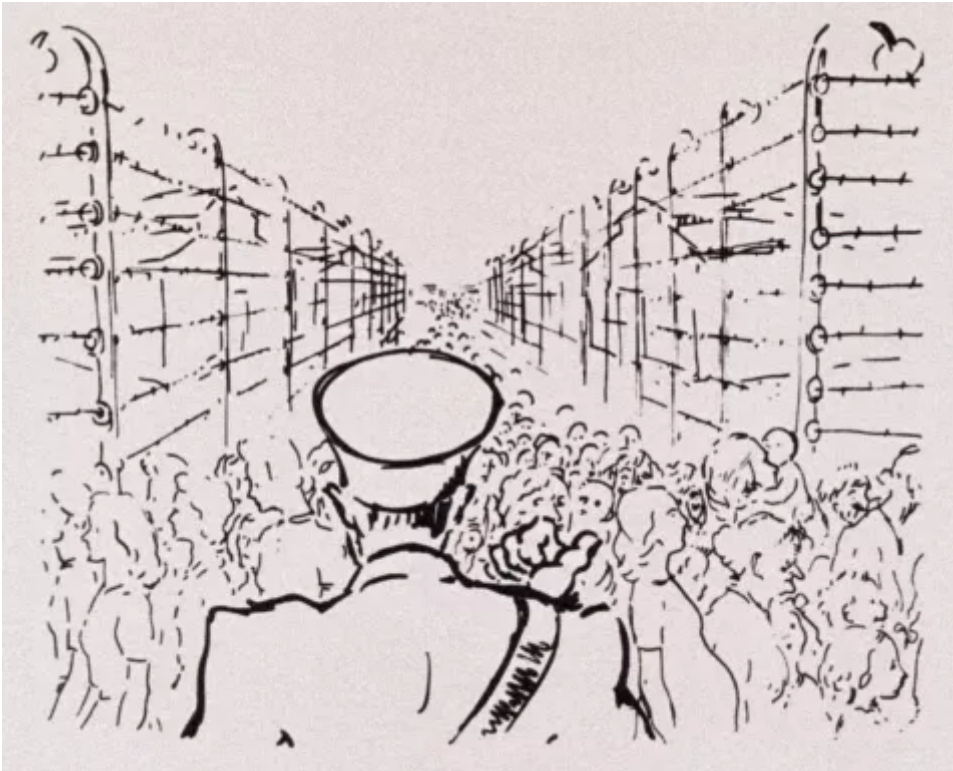

Megérkezés Auschwitzba

Amikor hazajöttem Auschwitzból, rögtön elkezdtem rajzolni az élményeimet. Készítettem egy tusrajz sorozatot, huszonnégy képet Auschwitzról. Valahogy összeismerkedtem egy cionista férfival, Dénes Bélával, odaadtam neki a rajzokat, és ő intézte el, hogy az album a Szocialista Cionisták Pártja kiadójánál még 1945-ben megjelenjen.

Az albumról a "Független Magyarország"-ban megjelent egy cikk 1945 októberében, amit József Jolán írt, József Attila testvére. Munkácsi Ernő 1946 novemberében írt róla az "Új Élet"-ben, és további cikkek jelentek meg róla a "Haladás" című lapban, a "Magyarország"-ban, a "Magyar Nemzet"-ben és a "Jövőndő"-ben is. Bálint Endre írt róla a "Szocializmus" című lapban. Izraelben van egy múzeum, ott ki vannak állítva ezek a grafikák; amikor az 1970-es években kint voltam, ott én ezt láttam.

Ez a kép az Auschwitzba érkezés utáni első szelekciót ábrázolja. Amikor megérkeztünk oda, nem tudtuk, hol vagyunk, csak azt láttuk, hogy végre megáll a vonat, és itt rend van. Kezdtek a programjainkat megbeszélni, hogy itt majd nyelveket tanulunk, meg mit tudom én, mit... voltak ilyen elgondolásaink a társakkal, akikkel összekerültem. Semmit nem tudtunk, csak azt, hogy végre megérkeztünk, és rend van.

Délelőtt lehetett. Akkor ott megint sorakozó volt, most ötös sorokban, külön a férfiak, külön a nők. Egy olyan útvonalon masíroztunk, amelyet két oldalról szögesdrótkerítés határolt, szóval két láger között meneteltünk. De azt is láttuk, hogy villanykapcsolók vannak ott, tehát villanyáram van azokban a kerítésekben.

Blocksperre (barakkzárlat) lehetett, mert néptelen volt ott minden, nem láttunk embereket, nyilván mindenki bent volt a barakkban, meg volt parancsolva, hogy ne jöjjenek ki. Később tapasztaltuk is,

hogy voltak ilyen esetek, hogy a barakkban kellett lenni. De volt egy lány, aki ott a kerítés mögül magyarázott nekünk, hogy "Lányok, az a fontos, hogy mindent megegyetek! Mindent meg kell enni, mindent meg kell enni!" -- ezt hajtogatta. Nagyon okosan tette, nagyon rendes volt tőle, hogy ezt mondta. Nem volt jó lefogyni, mert aztán voltak a szelekciók, és a soványakat kisselektálták.

Már benn voltunk valami lágerben, amikor egy nagyon jó megjelenésű SS-tiszt -- később kiderült, hogy ez a Mengele volt -- jobbra meg balra irányította az embereket: az öregeket erre, a fiatalokat arra, a soványakat erre, a normális külleműeket arra, a kisgyerekes mamákat és az állapotos nőket erre, a fiatal, stramm nőket meg arra... Nem tudtuk még, hogy miről van szó, az csak később derült ki. Így kezdődött.